

“Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer
Of the Presidency of the Seventy

Vraťte se ke mně, „abych vás mohl uzdravit“

Starší S. Mark Palmer
Předsednictvo Sedmdesáti

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.
It is not too late for you to come back.*

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened, leading to a loss of faith. Others hang on with the

V nebi se radují z těch, kteří se vrací. Není příliš pozdě na to, abyste se vrátili.

Kdysi jsme bydleli v domě obklopeném majestátními stromy. Vedle vchodu stála nádherná vrba. Naneštěstí se jednou v noci strhla silná bouře a vrba se zřítíla k zemi. Ležela na zemi s vytrhanými kořeny a byl na ni žalostný pohled.

Už jsem chtěl nastartovat motorovou pilu a rozřezat strom na palivové dříví, když vtom přiběhl soused, aby mě zastavil. Pokáral mě, že jsem nad stromem zlámal hůl, a důrazně nás nabádal, abychom se ho nezbavovali. Pak ukázal na jeden kořen, který byl stále v zemi, a řekl, že když strom podepřeme, odřízneme větve a budeme o něj pečovat, kořeny se znovu uchyťí.

Byl jsem skeptický a pochyboval jsem, jak by strom, očividně spadlý a v problematickém stavu, mohl vůbec přežít a znovu růst. Usoudil jsem, že i kdyby začal znovu růst, příští bouří by určitě nepřežil. Ale s vědomím toho, že náš soused věří, že onen strom má přesto budoucnost, jsme s tímto plánem souhlasili.

A výsledek? Po nějaké době jsme spatřili známky života, jak strom začal zapouštět kořeny. Nyní, o 12 let později, strom kypí životem, má silné kořeny a opět přispívá ke kráse krajiny.

Zatímco se po celém světě setkávám se Svatými, připomínám si tuto vrbu a to, že i když se zdá, že je vše ztraceno, existuje naděje. Někteří měli kdysi svědectví o evangeliu, které bylo silné a kypící životem, jako byla tato vrba. Potom, z výhradně osobních důvodů, toto svědectví zesláblo, což vedlo ke ztrátě víry. Jiní se drží jen

slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: “I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It’s funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith.”

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: “Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back.”

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

“I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don’t matter. I didn’t make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices. But one thing I have always known is that my parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

těch nejtenčích kořenů zapuštěných do půdy evangelia.

Znovu a znovu mě inspirují příběhy mnohých, kteří se rozhodli obnovit své učednictví a vrátit se domů do Církve. Než aby odhodili svou víru a přesvědčení jako bezcenné palivové dříví, zareagovali místo toho na duchovní nabádání a láskyplné pozvání k návratu.

Zúčastnil jsem se konference kůlu v Koreji, kde jeden navracející se člen řekl: „Děkuji bratrům za jejich ochotu přijmout mou nedostačnou víru a mou slabost, za to, že mi podali pomocnou ruku, a za členy, kteří jsou ke mně vždy tak laskaví. Stále mám kolem sebe spoustu přátel, kteří jsou méně aktivní. Zní to legračně, ale říkají jeden druhému, aby se vrátili do Církve a znovu získali svou víru. Myslím, že možná všichni po víře touží.“

Vás všechny, kteří toužíte po víře, zveme, abyste se vrátili. Slibuji vám, že vaše víra může být posílena, když budete opět uctívat Boha se Svátými.

Jeden bývalý misionář z Afriky napsal jednomu služebně staršímu církevnímu vedoucímu dopis, ve kterém se mu omlouval a žádal ho o odpuštění za to, že se urazil kvůli tomu, čemu tento vedoucí učil o určité kulturní tradici, což ho poté vedlo k odchodu z Církve. Pokorně prohlásil: „Je smutné, že kvůli tomu, že jsem se před 15 lety urazil, jsem musel zaplatit nesmírně vysokou cenu. Ztratil jsem toho tolik—mnohem víc, než jsem si kdy dokázal představit. Hluboce se stydím za újmu, kterou jsem přitom možná druhým způsobil, ale především jsem rád, že jsem našel cestu zpátky.“

Vás všechny, kteří si uvědomujete, co jste ztratili, zveme, abyste se vrátili, abyste mohli znovu okusit radostné ovoce evangelia.

Jedna sestra ve Spojených státech byla mimo Církev mnoho let. Její příběh o návratu obsahuje mocná ponaučení pro rodiče a členy rodiny, kteří se trápí kvůli svým blízkým, kteří odešli. Napsala:

„Mohla bych zmínit milion důvodů, proč jsem odešla z Církve, od evangelia a svým způsobem i od své rodiny. Ale ve skutečnosti na nich nezáleží. Odejít z Církve nebylo určité jedno velké rozhodnutí – těch rozhodnutí nejspíš bylo tisíc. Ale jedno jsem vždy věděla – moji rodiče jedno velké rozhodnutí učinili a drželi se ho. Rozhodli se, že mě budou mít rádi.

“I couldn’t possibly know how many tears have been shed, how many sleepless nights, nor how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn’t call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn’t make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

“Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong.”

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

“Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

Every week many are responding to the Saviour’s invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus’s followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, “Will ye also go away?”

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter’s response to Jesus is timeless and resounding: “To whom shall we go? thou hast the words of eternal life.”

So as you consider the Saviour’s invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

Asi nikdy nezjistím, kolik slz prolili, kolik bezesných nocí prožili ani kolik upřímných prosebných slov v modlitbách za mě pronesli. Nekritizovali mě kvůli mým hříchům – místo toho ke mně promlouvali v mé hříšnosti. Nikdy mi nezavdali příčinu, abych se u nich doma nebo na rodinných setkáních cítila nevíтанá; zdrojem všech takových pocitů jsem byla jen já sama. Místo toho mě stále rádi vítali. Museli vidět, jak mé světlo časem pohasíná. Ale věděli, že to, jaký člověk jsem tehdy byla, bylo jen stínem toho, kým jsem se teprve měla stát.

Tak jako byla složitá moje cesta z Církve, byla složitá i cesta zpět. Ale to, co na návratu těžké nebylo, byl pocit, že jsem zpátky doma, kam patřím.“

Mé dnešní poselství je určené především všem těm, kteří kdysi pociťovali Ducha, ale pochybují, zda se mohou do znovuzřízené Církve Ježíše Krista vrátit nebo zda je v ní pro ně místo. Je také určeno pro všechny ty, kteří se sotva drží nebo kteří jsou v pokušení odejít.

Toto poselství není výzvou ani odsouzením. Je to pozvánka nabízená s láskou a s upřímnou touhou přivítat vás zpět ve vašem duchovním domově.

Modlím se, abyste pocítili svědectví Ducha Svátého, až nyní uslyšíte tuto láskyplnou výzvu a nádherné zaslíbení od našeho Spasitele Ježíše Krista:

„Nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činiti pokání z hříchů svých a neobráte se, abych vás mohl uzdravit?“

Každý týden mnozí přijímají toto Spasitelovo pozvání tím, že se vracejí k učednictví a k aktivitě v Církvi a nenápadně a pokorně usilují o uzdravení, které Ježíš slibuje. A navzdory tvrzením, která občas kolují, se rekordní počet našich mladých členů rozhoduje zůstat silnými a prohlubovat svou víru v Ježíše Krista.

Když někteří následovníci Ježíše v Kafarnaum zjistili, že Jeho učení je náročné, a rozhodli se odejít, Pán se obrátil k apoštolům a zeptal se jich: „Zdaliž i vy chcete odjít?“

Na tuto otázku si bude muset odpovědět každý z nás, zatímco bude procházet osobními zkouškami. Petrova odpověď Ježíšovi je nadčasová a rezolutní: „K komu půjdeme? Slova věčného života máš.“

Když se tedy zamýšlíte nad Spasitelovou výzvou, abyste se k Němu vrátili, čemu byste se mohli naučit z onoho příběhu o vrbě?

The journey back is often not easy or comfortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focusing your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like “Where have you been all these years?”

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, “I was called many times and I would not hear.”

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you home. In the name of Jesus Christ, amen.

Cesta zpět často není snadná ani pohodlná, ale stojí za to. Když jsme vrbu znovu postavili, odřízli jsme všechny větve. Nebyl to pěkný pohled. I my se můžeme cítit zranitelní, když odkládáme staré zvyky a zbavujeme se pýchy. Zaměříte-li svou víru na Ježíše Krista a Jeho evangelium – na kmen a kořeny – dodá vám to naději a odvahu udělat onen první krok k návratu.

Trvalo mnoho let, než vrba získala zpět svou bývalou sílu a krásu. Nyní je ještě silnější a krásnější než dříve. Buďte trpěliví, zatímco bude vzrůstat i vaše víra a svědectví. To znamená, že se nebudete urážet kvůli netaktním poznámkám typu: „Kde jsi celé ty roky byl?“

Bez vytrvalé péče a výživy by vrba nepřežila. Svou víru a svědectví budete vyživovat tím, že budete každý týden hodovat u stolu se svátostí a uctívat Boha v domě Páně.

Stejně jako vrba potřebovala sluneční svit, aby jí znovu narostly větve a listy, tak i vaše svědectví poroste, zůstanete-li vnímaví k pocitům a k svědectvím Ducha. Učte se od Amuleka, který dobu, kdy byl méně aktivním členem, popsal slovy: „Bylo [na mne] mnohokrát voláno, a já jsem nechtěl slyšet.“

Můj soused věděl, čím se vrba může znovu stát. Stejně tak i Pán zná váš božský potenciál a ví, čím se může stát vaše víra a svědectví. Nikdy to s vámi nevzdá. Vše, co je rozbité, může být prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista uzdraveno.

Svědčím o tom, že v nebi se radují z těch, kteří se vrací. Potřebujeme vás a máme vás rádi. Svědčím o tom, že Ježíš Kristus je náš Spasitel a že požehná každému, kdo se k Němu vrátí, větší mírou pokoje a velikou radostí. Jeho náruč milosrdenství není zavřená, ale otevřená a vztažená k vám. Není příliš pozdě na to, abyste se vrátili. S veškerou láskou v srdci vás vítáme doma. Ve jménu Ježíše Krista, amen.